

		Vážená paní Ing. Blanka Havlík ředitelka
Sp. zn.	4220/2017/VOP/JČ	Úřad práce České republiky – KP pro hl. m. Prahu
Č. j.	KVOP-45482/2018	Domažlická 1139/11
Datum	23. října 2018	130 00 Praha 3 – Žižkov

Vážená paní ředitelko,

dovolte mi, abych Vás seznámila s výsledkem šetření ve věci pana **A.**, bytem xxx (dále také „stěžovatel“), týkající se nepřiznání rodičovského příspěvku.

Šetřením jsem zjistila pochybení Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hl. m. Prahu (dále také „úřad práce“) v této věci. **Pochybení spočívá v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu pro určení státu, jehož právní předpisy jsou (přednostně) použitelné, a v nesprávném procesním postupu úřadu práce v této záležitosti. V důsledku zmíněných pochybení úřad práce v rozporu s právními předpisy zamítl žádost stěžovatele o rodičovský příspěvek.**

K těmto závěrům jsem dospěla poté, co jsem zjistila tyto **skutkové okolnosti věci**.

Stěžovatel je státním občanem republiky Y., kterému byl na území České republiky udělen azyl. Pan A. má družku paní B., státní občanku Velké Británie, která spolu s ním a jejich synem Adamem, nar. yyy, jenž má rovněž britskou státní příslušnost, bydlí v České republice. Paní B. uzavřela pracovní smlouvu s britským zaměstnavatelem podle britských právních předpisů, jejímž předmětem byl výkon práce učitelky ve škole Z. Své zaměstnání v České republice vykonávala jako vyslaná zaměstnankyně.

Pan A. podal dne 15. 2. 2017 žádost o rodičovský příspěvek s datem přiznání od 15. 11. 2016. K žádosti dne 15. 2. 2017 přiložil potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 16. 11. 2016 o svém denním vyměřovacím základu pro stanovení výše peněžité pomoci v mateřství ve výši 695 Kč, dohodu o ukončení pracovního poměru k 30. 8. 2016, potvrzení o zaměstnání paní B. ze dne 27. 3. 2017 vystavené školou Z., z něhož vyplývá, že je u tohoto zaměstnavatele zaměstnána od 22. 8. 2013, pracovní smlouvu paní B. ze dne 12. května 2016 na dobu od 21. srpna 2016 do 20. srpna 2018, dotazník pro určení státu bydliště, z něhož vyplývá, že v České republice pracuje na základě pracovní smlouvy na dobu určitou od srpna 2016 do června 2018, její zdravotní pojištění provádí Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky (dále také „VZP ČR“), přičemž u této zdravotní pojišťovny byla pojištěna i v předchozím období. Ve formuláři Doplňujících údajů o společně posuzovaných osobách pro účely vyplácení dávek v rámci EU ze dne 5. 4. 2017 je uvedeno, že stěžovatel, paní B. a jejich syn tvoří rodinu a že všichni tři jsou zdravotně pojištěni v České republice, přičemž paní B. uvedla, že vykonává výdělečnou činnost, nikoliv však ve kterém státě. Paní B. dále čestně prohlásila, že nebyla účastna nemocenského pojištění a nepobírala peněžitou pomoc v mateřství (o této skutečnosti

rovněž dne 10. 5. 2017 předložila úřadu práce potvrzení Pražské správy sociálního zabezpečení).

Úřad práce přerušil řízení usnesením ze dne 21. 4. 2017. V tomto usnesení stěžovatele informoval, že zaslal britskému úřadu pro rodinné dávky žádost o informace o nároku na rodinné dávky – rodičovský příspěvek a o jeho výši v primárně příslušném státě. Ve spisu je dále založeno potvrzení britského úřadu pro rodinné dávky ze dne 3. 4. 2017, v němž byla zaškrtnuta kolonka, že rodina o rodinné dávky ve Velké Británii nepožádala a nejsou jí zde žádné rodinné dávky poskytovány. Toto potvrzení bylo úřadu práce doručeno dne 2. 5. 2017. Dne 13. 6. 2017 vyhotovil úřad práce výzvu, aby mu paní B., pokud jí bude dávka z Velké Británie přiznána, doložila rozhodnutí o přiznání dávky. Dne 19. 6. 2017 pan A. sepsal na úřadě práce prohlášení, že byl seznámen s tím, že paní B. musí podat žádost o rodičovský příspěvek ve Velké Británii. Pan A. vstoupil dne 27. června 2017 do evidence uchazečů o zaměstnání. Přerušeni řízení dále trvalo.

Dle sdělení úřadu práce nebyla žádost o dávku postoupena do Velké Británie, neboť žadatelem o dávku nebyla paní B., ale pan A. Paní B. a pan A. nejsou manželé.

Dne 28. 12. 2017 pak byla žádost zamítnuta, rozhodnutí bylo panu A. doručeno dne 10. 1. 2018 a dne 26. 1. 2018 nabylo právní moci, protože stěžovatel nevyužil možnosti podat proti němu opravný prostředek. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá, že žádost byla zamítnuta z toho důvodu, že paní B. podléhá právním předpisům Velké Británie, a musí proto podat žádost o rodičovský příspěvek v tomto státě.

V dané věci jsem si rovněž vyžádala potvrzení Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, která mi sdělila, že paní B. je pojištěncem VZP ČR na základě prokázaného faktického bydliště v České republice, VZP ČR je její hlavní zdravotní pojišťovnou, klientka dle názoru VZP ČR podléhá českým právním předpisům. Paní B. byla u VZP ČR pojištěna již před červencem 2016.

Popsaný postup úřadu práce **hodnotím z hlediska platné právní úpravy** takto:

(1) Určení, zda stěžovatel spadá do osobní působnosti koordinace systémů sociálního zabezpečení v rámci EU

Okruh osob, na jejichž právní postavení v oblasti sociálního zabezpečení je nezbytné aplikovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004, ze dne 29. dubna 2004, o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů,¹ je vymezen v jeho čl. 2 odst. 1. Podle něj se toto nařízení vztahuje na státní příslušníky členského státu, osoby bez státní příslušnosti a uprchlíky bydlící v některém členském státě, kteří podléhají nebo podléhali právním předpisům jednoho nebo více členských států, jakož i na jejich rodinné příslušníky a pozůstalé.

Paní B. je občankou jiného členského státu EU a má bydliště v České republice. Má tedy právní vztah k více než jednomu členskému státu EU, a proto je třeba na ni aplikovat

1 Dále také „nařízení 883/2004“.

nařízení 883/2004. Taktéž syn paní B. a stěžovatele Adam je občanem Velké Británie a bydlí v České republice, tj. rovněž on má právní vztah k více než jednomu členskému státu EU. Pouze pan B., který je uprchlíkem,² má právní vztah pouze k jednomu členskému státu EU, a to ke státu který mu poskytl azyl, tj. k České republice.³

K tomu, aby se koordinační pravidla vztahovala i na pana A., je nezbytné, aby byl rodinným příslušníkem paní B., případně alespoň svého syna Adama.⁴

Kdo je **rodinným příslušníkem**, definuje čl. 1 písm. i) nařízení 883/2004. Toto ustanovení obsahuje tři definice rodinného příslušníka. Pro případ pana A., paní B. a jejich syna se uplatní definice první, podle níž se za **rodinného příslušníka považuje osoba stanovená nebo uznaná za rodinného příslušníka nebo označená za člena domácnosti právními předpisy, podle kterých se poskytují dávky.**

Samozřejmě při rozhodování o žádosti se dávky dosud neposkytují. Nařízení 883/2004 však pod právní předpisy, podle kterých se poskytují dávky, podřazuje i právní předpisy státu, podle jehož předpisů se o dávce rozhoduje. Jinak řečeno, vzhledem k tomu, že pan A. podal žádost o rodinnou dávku v České republice, jež je státem jeho bydliště, vyjádřil tím vůli, že si přeje, aby mu byla poskytována česká rodinná dávka. Je tudíž třeba podle českého právního předpisu upravujícího poskytování této dávky posoudit, zda je rodinným příslušníkem paní B. a jejich syna, či nikoliv.

Zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, definuje v ustanovení § 7 odst. 1 **rodinu** tak, že se jedná o oprávněnou osobu (žadatele) a společně s ní (s ním) posuzované osoby, a není-li těchto osob, považuje se za rodinu sama oprávněná osoba (sám žadatel). Společně posuzovanými osobami pak jsou mj. **i nezaopatřené děti a rodiče těchto dětí** [§ 7 odst. 2 písm. b) zákona o státní sociální podpoře].⁵ Podle české právní úpravy tedy pan A. a paní B. spolu s jejich synem tvoří **rodinu. Stěžovatel je tedy rodinným příslušníkem paní B. i svého syna, a na jeho právní postavení v oblasti sociálního zabezpečení je tudíž třeba aplikovat nařízení 883/2004.**

(2) Určení příslušnosti k právním předpisům

Určení, který členský stát je primárně (přednostně) příslušný⁶ k rozhodování o rodinných dávkách pro rodinu stěžovatele, je zcela zásadní pro další postup úřadu práce v této věci.

2 Ve smyslu čl. 1 Úmluvy o právním postavení uprchlíků (č. 208/1993 Sb.).

3 Kdyby pan A. měl právní vztah k více než jednomu členskému státu EU, aplikovalo by se i na něj nařízení 883/2004 přímo.

4 Jedná se o tzv. odvozenou osobní působnost nařízení 883/2004.

5 Není bez zajímavosti, že i kdyby paní B. a pan A. byli pouze druhem a družkou a neměli žádné společné dítě, byli by pro účely českého zákona o státní sociální podpoře považováni za rodinu, když by spolu trvale žili a společně uhrazovali náklady na své potřeby [ustanovení § 7 odst. 2 písm. c) zákona o státní sociální podpoře].

6 U rodinných dávek, na rozdíl od ostatních dávek sociálního zabezpečení vymezených v čl. 3 nařízení 883/2004, platí výjimka z pravidla, že tyto dávky konkrétní rodině poskytuje vždy pouze jeden členský stát, k němuž má rodina právní vztah. U rodinných dávek naopak připadá do úvahy jejich poskytování z více členských států, k nimž má konkrétní rodina právní vztah, přičemž se uplatňuje pravidlo, že rodina by měla obdržet maximální možnou částku rodinných dávek, zakotvenou v právních předpisech některého členského státu, k němuž má právní vztah.

Protože je stěžovatel ekonomicky neaktivní z důvodu péče o syna Adama, bude se určení státu, jehož předpisům podléhá, řídit určením státu, jehož předpisům podléhá **živitelka rodiny**, paní B., jež má uzavřen pracovníprávní vztah se zaměstnavatelem se sídlem ve Velké Británii.

Podle čl. 11 odst. 1 nařízení 883/2004 osoby, na které se vztahuje toto nařízení, podléhají právním předpisům pouze jediného členského státu. Tímto státem je stát, v němž vykonávají výdělečnou činnost.⁷ Z tohoto pravidla však existuje několik výjimek, mj. i pro **vyslané zaměstnance**. Dle čl. 12 odst. 1 nařízení 883/2004 platí, že osoba, která jako zaměstnanec provozuje v členském státě činnost jménem zaměstnavatele, jenž zde běžně vykonává své činnosti, a která je tímto zaměstnavatelem vyslána do jiného členského státu, aby zde konala práci jménem tohoto zaměstnavatele, podléhá i nadále právním předpisům prvního členského státu, nepřesahuje-li předpokládaná doba trvání takové práce **24 měsíců** a není-li daná osoba vyslána za účelem nahrazení jiné vyslané osoby. Na základě bodu 3 písm. c) rozhodnutí č. A2 správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení ze dne 12. června 2009, o výkladu čl. 12 nařízení (ES) 883/2004, o právních předpisech platných pro vyslané pracovníky a samostatně výdělečně činné osoby dočasně pracující mimo příslušný stát, by po skončení vyslání pracovníka měly uplynout **nejméně 2 měsíce**, než je tentýž zaměstnanec tímtež zaměstnavatelem znovu vyslán k výkonu práce do jiného členského státu, v němž předtím byl vyslán k výkonu práce po dobu 24 měsíců. Ve zvláštních případech je sice možné povolit odchylku od této zásady, tato odchylka by však neměla vést k zneužívání práva a vyhýbání se odvodům do sociálního systému státu, v němž je práce vykonávána.

Úřad práce při posuzování žádosti vyšel z toho, že paní B. podléhá britským právním předpisům dle sídla zaměstnavatele, přestože vykonává práci na území České republiky. Na základě potvrzení o zaměstnání paní B. ze dne 27. 3. 2017 vystaveného školou Z., z něhož vyplývá, že byla u tohoto zaměstnavatele zaměstnána od 22. 8. 2013 do dne jeho vystavení, měl úřad práce začít zjišťovat, zda u paní B. již neuplynula doba, po kterou může být vyslaný zaměstnanec považován za pojištěnce ve státě, kde má sídlo jeho zaměstnavatel. To však úřad práce neučinil, v čemž shledávám **pochybení**.

V této souvislosti je třeba ještě zmínit potvrzení VZP ČR, která paní B. považuje za českého pojištěnce. Tuto okolnost úřad práce vůbec nezjišťoval ani ji v řízení nijak nevyhodnotil.

Přitom se uplatňuje pravidlo, že jeden členský stát, je vždy přednostně (primárně) příslušný k poskytování dávky podle svých vnitrostátních předpisů a další stát či státy, je-li v nich výše dávky vyšší, poskytují rodině tzv. vyrovnávací doplatek. Pokud rodina bydlí v jednom členském státě a živel rodiny je zaměstnán v jiném členském státě, mají vždy přednost dávky přiznávané na základě zaměstnání před dávkami ze státu bydliště [čl. 68 odst. 1 písm. a) nařízení 883/2004]. Je-li výše dávky ve státě bydliště vyšší, poskytne stát bydliště k částce, kterou rodina obdrží ze státu zaměstnání, vyrovnávací doplatek do výše dávky podle svých právních předpisů. Jestliže rodině nárok na dávku ve státě zaměstnání nevznikl, přičemž rodina tento stav nezavinila svou nesoučinností s příslušnou institucí, poskytuje stát bydliště celou dávku dle svých předpisů, pokud v něm na ni vznikl nárok. Jiná situace nastává tehdy, pokud rodina svou nečinností způsobila, že jí nárok na dávku ve státě zaměstnání nevznikl. V takovém případě se částka, která by rodině náležela ze státu zaměstnání, odečítá od částky dávky, na kterou vznikl nárok ve státě bydliště.

⁷ Čl. 11 odst. 3 písm. a) nařízení 883/2004.

Jak už jsem uvedla výše, jedna osoba nemůže (až na přesně vymezené výjimky) podléhat právním předpisům v oblasti sociálního zabezpečení více než jednoho členského státu. Rovněž nemůže pro jednu oblast sociálního zabezpečení podléhat právním předpisům jednoho členského státu a pro jinou oblast právním předpisům druhého členského státu.

Povinnost zjistit v řízení stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, vyplývá z ustanovení § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů. Úřad práce této své povinnosti **nedostál**.

(3) **Procesní postup úřadu práce v řízení o žádosti pana A.**

Procesní postup úřadu práce v řízení o rodičovském příspěvku s evropským přeshraničním prvkem se řídí nařízením 883/2004, jeho prováděcím nařízením č. 987/2009,⁸ zákonem o státní sociální podpoře a správním řádem.

a) Podávání žádosti o dávku

Podle čl. 60 odst. 1 nařízení 987/2009 se žádost o poskytnutí rodinných dávek zasílá příslušné instituci. Příslušná instituce je instituce poskytující rodinné dávky v některém z členských států, k nimž má rodina žadatele právní vztah. Podle pravidel přednosti pro poskytování rodinných dávek zakotvených v čl. 68 nařízení 883/2004 se pak určuje členský stát, jehož právní předpisy jsou přednostně použitelné (stát primárně příslušný k poskytování dávky), a jeho instituce, jež bude o dávce rozhodovat a dávku poskytovat přednostně, a členský stát (a jeho instituce), jehož právní předpisy jsou dodatečně použitelné (stát sekundárně příslušný k poskytování dávek). Při posuzování, který stát je primárně a sekundárně příslušný k poskytování rodinných dávek, se přihlíží k situaci celé rodiny, jako by se na všechny dotyčné osoby vztahovaly právní předpisy dotčeného členského státu a všechny dotyčné osoby v tomto členském státě měly bydliště, zejména pokud jde o nárok určité osoby na takové dávky.

Pan A. jako rodič pečující o dítě **byl oprávněn podat žádost o rodičovský příspěvek**. Pro podání žádosti si pak mohl vybrat dva členské státy – buď stát, v němž má rodina bydliště – středisko zájmů (ČR), nebo stát, který deklaroval, že paní B. je jeho vyslanou zaměstnankyní (VB).

Při výběru, ve kterém z těchto států žádost podá, a při samotném sepisování žádosti mu měl být úřad práce nápomocen. Úřad práce má totiž ve vztahu k osobám, které se na něj obrátí ve věcech sociálního zabezpečení s evropským prvkem, **poučovací povinnost a povinnost aktivní pomoci**, aby tyto osoby v důsledku využití práva na volný pohyb v rámci EU⁹ nepřišly v oblasti sociálního zabezpečení k újmě.

Podle čl. 76 odst. 4 nařízení 883/2004 totiž mají instituce a osoby, na které se vztahuje toto nařízení, povinnost vzájemně se informovat a spolupracovat k zajištění řádného provádění tohoto nařízení. Instituce v souladu se zásadou řádné správy odpovídají v přiměřené lhůtě

8 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009, ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) 883/2004, o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, dále také „nařízení 987/2009“).

9 Čl. 26 odst. 2, čl. 21 odst. 1 a čl. 45 Smlouvy o fungování Evropské unie, ve znění pozdějších předpisů.

na veškeré dotazy a v této souvislosti poskytují dotčeným osobám veškeré informace potřebné k výkonu práv přiznaných jim tímto nařízením. Na zmíněné ustanovení pak navazuje čl. 2 odst. 1 nařízení 987/2009, které zakotvuje, že pro účely tohoto nařízení jsou výměny informací mezi orgány a institucemi členských států a osobami uvedenými v nařízení 883/2004 založeny na zásadách veřejné služby, efektivnosti, aktivní pomoci, rychlého doručování a přístupnosti, včetně elektronické přístupnosti, zejména pro osoby se zdravotním postižením a starší osoby. Poučovací povinnost úřadu práce je pak zakotvena i ve vnitrostátním procesním předpisu, a to v ustanovení § 4 odst. 2 správního řádu, podle něhož je správní orgán povinen v souvislosti se svým úkonem poskytnout dotčené osobě přiměřené poučení o jejích právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné.

Úřad práce měl pana A. poučit, že je právem žadatele zvolit si, ve kterém státě, k němuž má rodina právní vztah, žádost o rodinnou dávku podá. V případě, kdy tak neučiní ve státě, který má dávku přednostně poskytovat, je instituce státu, v němž byla žádost podána, povinna ji přeposlat do přednostně příslušného státu. Instituce přednostně příslušného státu musí zacházet s touto žádostí tak, jako by byla předložena přímo jí, přičemž se den jejího předložení první instituci považuje za den předložení této žádosti instituci v primárně příslušném státě.¹⁰

Poučení úřadu práce však bylo naprosto odlišné. Z úředního záznamu ze dne 19. 6. 2017 vyplývá, že stěžovatel byl poučen, že paní B. musí podat žádost o rodičovský příspěvek ve Velké Británii.

Panu A. se tak dostalo od úřadu práce **nesprávného poučení. Informace jím poskytnutá byla v rozporu s platnou právní úpravou.**

b) Postup úřadu práce po obdržení žádosti

Poté, co úřad práce žádost obdrží, je na základě čl. 60 odst. 2 nařízení 987/2009 povinen posoudit ji na základě podrobných informací poskytnutých žadatelem s přihlédnutím ke všem faktickým a právním skutečnostem týkajícím se rodinné situace žadatele.

Dojde-li úřad práce k závěru, že české právní předpisy jsou použitelné na základě práva přednosti v souladu s čl. 68 odst. 1 a 2 nařízení 883/2004, poskytne rodinné dávky podle právních předpisů, které uplatňuje.

Má-li úřad práce za to, že na základě právních předpisů jiného členského státu může existovat nárok na vyrovnávací doplatek podle čl. 68 odst. 2 základního nařízení, danou žádost neprodleně postoupí příslušné instituci tohoto jiného členského státu a uvědomí o tom dotyčnou osobu; navíc instituci tohoto jiného členského státu vyrozumí o svém rozhodnutí o žádosti a o výši vyplacených rodinných dávek.

Dojde-li instituce, které byla žádost předložena, k závěru, že její právní předpisy jsou sice použitelné, avšak nikoliv na základě práva přednosti v souladu s čl. 68 odst. 1 a 2 nařízení 883/2004, přijme neprodleně **prozatímní rozhodnutí o použitelných pravidlech přednosti,**

¹⁰ Čl. 68 odst. 3 nařízení 883/2004.

postoupí žádost v souladu s čl. 68 odst. 3 nařízení 883/2004 instituci jiného členského státu a rovněž **uvědomí žadatele o této skutečnosti**. Tato instituce zaujme do dvou měsíců postoj k přijatému prozatímnímu rozhodnutí.

Úřad práce byl tedy povinen poté, co dospěl k závěru, že primárně příslušná k poskytování rodinných dávek rodině pana A. je Velká Británie, vydat prozatímní rozhodnutí o tom, že primárně příslušný k poskytování je jiný členský stát EU, a žádost bez zbytečného odkladu postoupit příslušné instituci do Velké Británie.

K nepostoupení žádosti došlo z toho důvodu, že pan A. je uprchlíkem, nikoliv občanem některého členského státu EU, a nemá právní vztah k žádnému jinému členskému státu. Jak už jsem uvedla výše, pan A. je rodinným příslušníkem občana EU s právním vztahem k jinému členskému státu, a proto i on podléhá koordinaci systémů sociálního zabezpečení v rámci EU. S jeho žádostí proto úřad práce musí nakládat stejně jako s žádostí občana EU.

Úřad práce však takto **nepostupoval**.

Závěrem této části je třeba ještě podotknout, že současně s postoupením žádosti měl úřad práce **přerušit řízení o dávce** dle ustanovení § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu, protože u britské instituce by probíhalo řízení o předběžné otázce, zda ve Velké Británii vznikl nárok na dávku, či nikoliv. O této otázce si úřad práce nemůže učinit závěr sám. Úřad práce měl rovněž požádat příslušnou britskou instituci, aby mu sdělila výsledek řízení na svém území, aby poté mohl rozhodnout o případném českém vyrovnávacím doplatku.

Úřad práce však takto **nepostupoval**.

c) Vydání rozhodnutí o žádosti

K zamítnutí žádosti o dávku v sekundárně příslušném státě může podle nařízení 883/2004 dojít ve třech situacích:

- pokud by žadající rodině, kdyby primárně podléhala jeho právním předpisům, nárok na tuto dávku nevznikl (nejsou splněny vnitrostátní podmínky nároku na dávku nebo její výplatu)¹¹ nebo
- jestliže žadající rodině nevznikne nárok na vyrovnávací doplatek dávky, protože výše dávky v primárně příslušném státě, na niž rodině vznikl nárok, je vyšší nebo stejně vysoká jako dávka ze sekundárně příslušného státu nebo
- nevznikne-li rodině nárok na vyrovnávací doplatek z toho důvodu, že po postoupení žádosti primárně příslušnému státu neposkytne žadatel příslušné zahraniční instituci k její výzvě nezbytnou součinnost (typicky dodatečně nevyplní jeho formulář žádosti či nesdělí rozhodné skutečnosti pro rozhodnutí o dávce), zmaří tím přiznání dávky z primárně příslušného státu a výše dané dávky je vyšší nebo stejně vysoká jako dávka v sekundárně příslušném státě, případně pravděpodobnou výši dávky z primárně příslušného státu nelze vzhledem k neposkytnuté součinnosti žadatele určit (mohla by být vyšší i nižší než dávka ze sekundárně příslušného státu).

¹¹ Typicky např. když by rodič žádal o rodičovský příspěvek z důvodu péče o dítě ve věku 2 let a v daném členském státě se rodičovský příspěvek poskytuje jen při péči o dítě ve věku do 1 roku.

Rodina pana A. splňovala podmínky pro přiznání rodičovského příspěvku zakotvené v českém zákoně o státní sociální podpoře. K zamítnutí žádosti z tohoto důvodu tedy v jejím případě nemohlo dojít.

K posouzení, zda rodině nevznikl nárok na vyrovnávací doplatek, neměl úřad práce dostatek informací, protože si pouze vyžádal sdělení, zda rodina čerpá dávku z Velké Británie, nikoliv však, kolik by činila její měsíční výše. Nezjistil tak skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku a pro její výši, tj. skutečnosti nezbytné pro vydání rozhodnutí.¹²

Rozhodnutí o zamítnutí žádosti o rodičovský příspěvek tedy bylo vydáno **v rozporu s platnou právní úpravou.**

Závěr

Na základě všech výše uvedených skutečností shrnuji, že **Úřad práce České republiky – krajská pobočka pro hl. město Prahu** při vyřizování žádosti pana A. v důsledku nedostatečně zjištěného skutkového stavu, kdy neurčil správně stát primárně příslušný k poskytování dávek, a v důsledku procesních pochybení **zamítl žádost stěžovatele o rodičovský příspěvek v rozporu s právními předpisy.**

Vzhledem k tomu, že se v současné době již blíží konec lhůty pro zahájení přezkumného řízení u nezákonného rozhodnutí čj. aaa, ze dne 28. 12. 2018, nevyzývám Vás podle ustanovení § 18 zákona č. 349/1999 Sb., o veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů, abyste v této věci přijala opatření k nápravě, ale **zasílám tuto zprávu o šetření i Ministerstvu práce a sociálních věcí, které jsem požádala o provedení přezkumu zmíněného rozhodnutí.**

Přesto mi můžete zaslat své vyjádření. Rozhodnete-li se takto postupovat, učiňte tak, prosím, do **60 dnů** od doručení tohoto dopisu.

Děkuji Vám za spolupráci.

Tuto zprávu obdrží na vědomí rovněž Úřad práce České republiky – generální ředitelství.

S pozdravem

Mgr. Anna Šabatová, Ph.D., v. r.
veřejná ochránkyně práv
(dopis je opatřen elektronickým podpisem)

¹² Viz ustanovení § 3 správního řádu.